

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi J. O.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AKzw (...)

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 31 sierpnia 2020 r.

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia J. O. od wydatków niniejszego postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

J. O. pismem z dnia 12 czerwca 2020 r., wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie II AKzw (...), zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w (...) Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 2.500 zł, a z zasądzonej kwoty domagał się 10% przekazać na konto fundacji T.„N”.

Argumentując skargę J. O. podniósł, że w jego ocenie doszło do rażącego naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. W ocenie Skarżącego nadmierna długość procedury sądowej wywołała krzywdę moralną, a postępowanie w niniejszej sprawie trwa dłużej, niż jest to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych istotnych dla jej rozpatrzenia. Biorąc pod

uwagę powyższe oraz powołując się na treść art. 2 ust. 1, art. 3 pkt 4, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym (Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), Skarżący wniósł jak na wstępie.

Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) w odpowiedzi na skargę wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania. W ocenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) niniejsza skarga dotyczy sprawy z zakresu art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (t.j. Dz.U. 2020, poz. 523 z późn. zm.; dalej: Kodeks karny wykonawczy). W konsekwencji czego nie jest objęta przedmiotowym zakresem ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wyjaśnia, że skarga na przewlekłość postępowania, rozpoznawana jest w trybie przepisów ustawy o skardze na przewlekłość postępowania. Zgodnie z art. 2 ust. 1b. ustawy nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. 2017, poz. 2217) chyba, że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego. Relevantny z punktu widzenia niniejszej sprawy jest także art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania. Zgodnie z nim, w sprawach nieuregulowanych powołanym akcie prawnym, do postępowania toczącego się na skutek skargi, sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Oznacza to, że w niniejszej sprawie wskazać należy art. 430 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. 2018, poz. 1897 ze zm.; dalej: k.p.k.). Powołany przepis stanowi, że sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 k.p.k. albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.

Ustosunkowując się do powyższego, Sąd Najwyższy uznaje wniesioną w niniejszym postępowaniu skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...), w ramach postępowania wykonawczego za niedopuszczalną i na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. art. 430 § 1 k.p.k. pozostawia ją bez rozpoznania.

Skarb Państwa wydatkami niniejszego postępowania został obciążony na podstawie art. 626 § 1 k.p.k.